

Påskdagen

Tom Hardts postilla, tredje årgången

Predikotext: Matt. 28:1–8.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Det budskap, som i dag fyller vårt kyrkorum, är att *"Kristus har uppstått från de döda"*, att Kristus, som i vårt ställe led döden för våra synders skull, nu träder fram som den från våra synder frikände, rättfärdiggjorde, levandegjorde. Honom, som *"smakade döden"* i vårt ställe, vår död, *"se vi för sitt dödslidandes skull hava blivit krönt med härlighet och ära, för att det genom Guds nåd skulle komma alla tillgodo att han smakade döden"*. (Hebr. 2:9) Döden är besegrad, syndens lön betald, straffet buret, så att vi nu i Jesu uppståndelse smakar det liv, den rättfärdighet, som tillfaller heliga, oskyldiga, syndfria människor. Så är paradiset portar öppnade genom påskan, och allt gammalt glömt, överstruket, gjort till intet. Det är vad aposteln sammanfattar med orden om honom, som *"utgavs för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull"*. (Rom. 4:25) Så är påskens hemlighet, dess av Gud uppenbarade gåva till människorna, sammanfattade med största pregnans i Martin Luthers ord: *"Hans uppståndelse från de döda är vår rättfärdiggörelse genom tron allena"*. (WA 39:2, 237, 25) I all övertygande, överväldigande tydlighet skådar vi här den främmande, förvärvade, oss tillerkända rättfärdigheten i dess nådefulla tillräcklighet och överflöd, i dess fullständiga, oberoende upphöjdhed över oss, i dess tillgänglighet och gripbarhet endast och uteslutande genom tron allena på Ordet allena. Denna påskens glädjefulla treklang sammanfattar vi så:

- I. **Jesu Kristi rättfärdighet i påskan är utan gräns överflödande,**
- II. **Jesu Kristi rättfärdighet i påskan är i honom allena, utanför oss,**
- III. **Jesu Kristi rättfärdighet i påskan är en gåva i Ordet åt tron.**

I. Jesu Kristi rättfärdighet i påskan är utan gräns överflödande.

Aposteln skriver, att Jesus *"utgavs för våra synders*

skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull". (Rom 4:25) Den, som här handlar med den korsfäste och uppväckte, är Fadern, som lägger på Sonen *"världens synd"* (Joh. 1:29), alltså *"icke allenast för våra, utan ock för hela världens"*. (1 Joh. 2:2) Den försoning, som Jesus framburit, sträcker sig sålunda till alla synder, som någonsin begåtts eller kommer att begås, och så är den rättfärdiggörelse, som påskan förkunnar, en gränslös, överflödande rättfärdighet, färdig att övertäcka allas orättfärdighet.

Denna överflödande rättfärdighet, påskens tacksägelseämne, vilar i Sonens gudomliga person, hämtar sin kraft och vidd av honom. Det heter ju: *"Jesu, Guds Sons, blod renar oss från all synd"* (1 Joh. 1:7), så att påskens renande kraft förs tillbaka till Sonens gudomlighet. Det, som förlänar Jesu lidande och lydnad dess försonande, allt övertäckande kraft är den eviga gudomens närvaro i köttet, som förmår bära vredesdomen i vårt ställe, så att Daniels profetia uppfylles: *"en gräns sättes för överträdelsen och synderna få en ände och missgärningen varder försonad och en evig rättfärdighet framhåvd"*. (Dan. 9:24) Denna eviga, obegränsade, fullkomliga påskrättfärdighet, förutsedd av Gamla testamentet förverkligad i det nya, firar vi i dag som denna festdags egentligaste innehåll.

II. Jesu Kristi rättfärdighet i påskan är i honom allena, utanför oss.

För att upprätthålla påskens budskap, för att säkerställa evangeliums frälsande kraft, är det övermåttan viktigt, att vi i dag fasthåller vår bekännelses lära, att *"all vår rättfärdighet måste sökas utanför oss och utanför alla människors förtjänst, verk, dygd och värdighet och endast grundar sig på Herren Kristus"*. (SKB, s 588) Det handlar i dag inte om att påskens under skulle bestå i att Jesu uppståndelse möjliggör ett överförande av andliga krafter från honom till oss, så att vi vore hänvisade till vad som kunde uppvisas av sådant i vårt själsliv. Nej, vi firar inte i dag oss själva, inte den egna, om också skänkta rättfärdigheten. Vi pekar uteslutande på den uppståndne Kristus, som

vår rättfärdighet, som vår frälsnings grundval. Bara om påskens evangelium gäller: "Rättfärdighet från Gud uppenbaras nämligen däri" (Rom 1:17), i evangelium om honom, som "såsom helig andevarelse är med kraft bevisad var Guds Son, alltifrån uppståndelsen från de döda, ja, evangelium om Jesus Kristus, vår Herre". (Rom. 1:4) Därför håller vi fast vid att "all vår rättfärdighet måste sökas utanför oss" eller på latin "extra nos". Därför måste det ständigt på nytt framhävas, att påskens under är helt och hållet "extra nos", alltid förblir just den yttre, av evangelierna betygade lekamliga uppväckelsen av vår Herre Jesus Kristus. Bara så är vår frälsning fast och viss.

III. Jesu Kristi rättfärdighet i påskan är en gåva i Ordet åt tron.

Med denna vår tredje predikopunkt sägs egentligen inget annat än vad vi redan sagt, men denna avslutning vill omöjliggöra alla missförstånd och mot Satans anslag värna påskevangeliets egenart. Den överflödande, gränslösa rättfärdigheten, Sonens storverk, är och förblir hans, vilar i honom, förblir utanför oss,

"extra nos". Därför är vår delaktighet i denna rättfärdighet, vårt inträdande i den tillerkända, främmande rättfärdigheten, alltid något som sker genom trons förtröstan på Ordets löfte att Gud är oss nådig i Sonen, att hans rättfärdighet räknas som vår. Aposteln skrev ju: "Rättfärdighet från Gud uppenbaras nämligen däri, av tro till tro; så är ock skrivet: 'Den rättfärdige skall leva av tro'". (Rom 1:17) Påskens evangelium, påskens rättfärdighet, Jesu Kristi uppståndelses eviga liv mottages genom tron allena på evangelium i predikan och sakrament och bara så. Varje tillägg till tron, varje antydning om en annan och högre frälsningsväg, varje tal om en mystisk förening med den Uppståndne som frälsningsgrund, är ett angrepp på påskens evangelium. Förvisso mottar vi genom tron på evangelium många och stora gåvor, även Kristi inneboende och Andens närvaro, men allt sådant är blotta följder av det centrala i påskens budskap, ett blott utflöde av att Jesu Kristi överflödande rättfärdighet, som är i honom och inte i oss, är en gåva i Ordet åt tron allena.

Amen.